

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ทักษะผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจากงาขี้ม่อน เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยระเบียบวิธีการศึกษาประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้ 1. ขอบเขตเนื้อหา 2. ขอบเขตประชากร ขนาดตัวอย่างและวิธีการสุ่มและคัดเลือกตัวอย่าง 3. การเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา 4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 5. สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัยและรวบรวมข้อมูล 6. ระยะเวลาในการศึกษา

3.1 ขอบเขตเนื้อหา

การศึกษานี้มีเนื้อหาครอบคลุมถึงทักษะผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ที่มีต่อผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจากงาขี้ม่อน เนื้อหาในการศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ความรู้ความเข้าใจ พฤติกรรม และความคิดเห็นของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพและผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจากงาขี้ม่อน

3.2 ขอบเขตประชากร ขนาดตัวอย่าง การสุ่มและคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ขอบเขตประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ประชากรช่วงอายุระหว่าง 10 ถึง 65 ปี (ครอบคลุม 5 กลุ่มอายุ ได้แก่ ต่ำกว่า 15 ปี 15 – 30 ปี 31 – 45 ปี 46 - 60 ปี สูงกว่า 60 ปี เพื่อให้ได้ข้อมูลครบทุกช่วงอายุ) ในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ที่บริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ รู้จักงาขี้ม่อน ทั้งที่เคยและไม่เคยบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพจากงาขี้ม่อน

3.2.2 ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากประชากรที่ศึกษาเป็นกลุ่มผู้บริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ที่รับประทานอาหารเช้าเพื่อสุขภาพและรู้จักงาขี้ม้อนซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน ในการศึกษานี้จึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของคอเคลน (Cochran, 1977) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ร้อยละ 5 อนึ่งผู้ศึกษาไม่ได้หาสัดส่วนของลักษณะกลุ่มประชากรที่สนใจด้วยตนเอง จึงใช้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากรตามอนุโลมที่ 0.5 ทำให้ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (n) สูงที่สุด โดยมีค่า 384 หน่วย อย่างไรก็ตามเพื่อความน่าเชื่อถือการศึกษาและเพื่อให้สามารถแบ่งกลุ่มประชากรได้ลงตัว ผู้ศึกษาจึงเพิ่มจำนวนประชากร (n) เป็น 400 หน่วย ทำให้ประชากรแต่ละกลุ่มมีจำนวน 80 หน่วยเท่ากัน โดยมีสูตรดังต่อไปนี้

$$n = \frac{Z^2 pq}{e^2}$$

$$n = \frac{1.96^2 (0.5)(0.5)}{0.05^2}$$

$$n = 384 \text{ หน่วย}$$

โดยที่	n	หมายถึง	ขนาดตัวอย่าง
	Z ²	หมายถึง	ค่า t
	p	หมายถึง	สัดส่วนประชากรซึ่งทราบจากการสำรวจนำร่อง หรือการคาดเดา
	q	หมายถึง	1- p
	e	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

3.2.3 วิธีการสุ่มและการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มประชากรมากที่สุด ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi stage sampling) โดยลำดับขั้นตอนของการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (quota sampling) โดยจะแบ่งกลุ่มตัวอย่าง เป็น 5 กลุ่มตามช่วงอายุ จำนวนกลุ่มละ 80 คนเท่ากัน ได้แก่

ช่วงอายุที่ 1 : ต่ำกว่า 15 ปี	ช่วงอายุที่ 4 : 46 - 60 ปี
ช่วงอายุที่ 2 : 15 - 30 ปี	ช่วงอายุที่ 5 : สูงกว่า 60 ปี
ช่วงอายุที่ 3 : 31 - 45 ปี	

ขั้นตอนที่ 2 การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) ผู้ศึกษาค้นคว้า ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คนตามโควตากลุ่มอายุทั้ง 5 กลุ่ม โดยใช้ แบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลในสถานที่เหมาะสมกลุ่มตัวอย่าง

อย่างไรก็ตามก่อนการแจกแบบสอบถามจะมีการคัดกรองกลุ่มตัวอย่างโดยการซักถาม

ด้วยคำถาม 3 ข้อ

ข้อที่ 1. ปัจจุบันรับประทานอาหารเช้าเพื่อสุขภาพหรือไม่

ข้อที่ 2. กรุณายกตัวอย่างอาหารเช้าเพื่อสุขภาพที่รับประทานเป็นประจำ

ข้อที่ 3. รู้จักงาขี้ม้อนหรือไม่ (แจกคุกกี้งาขี้ม้อน)

แบบสอบถามจะถูกแจกให้เฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่รับประทานอาหารเช้าเพื่อสุขภาพอย่าง แท้จริง ซึ่งพิจารณาได้จากตัวอย่างอาหารเช้าเพื่อสุขภาพที่รับประทานและต้องรู้จักงาขี้ม้อน

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (primary data) ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริโภคอาหารเช้าเพื่อสุขภาพและรู้จักงาขี้ม้อนที่อาศัยในอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ แบบสอบถาม (questionnaire) จำนวน 400 ชุด

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้จากการรวบรวมข้อมูลที่อยู่ในรูปบทความทาง วิชาการ ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สิ่งตีพิมพ์ เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งข้อมูลจากภาครัฐและ ภาคเอกชน ตำราทางวิชาการและข้อมูลที่เผยแพร่ผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต

3.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษานี้คือ แบบสอบถาม (questionnaire) จำนวน 9 หน้า มีเนื้อหาสอบถามผู้ตอบแบบสอบถามใน 3 ประเด็นตามทฤษฎีทัศนคติมี 3

องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจ 2) พฤติกรรม 3) ความคิดเห็นของผู้บริโภค ทั้งนี้สามารถแบ่งเนื้อหาออกได้เป็น 2 ส่วนหลัก ส่วนที่ 1 มีเนื้อหาสอบถามเกี่ยวกับอาหารเพื่อสุขภาพ และส่วนที่ 2 มีเนื้อหาสอบถามเกี่ยวกับอาหารเพื่อสุขภาพจากงาจี๋ม้วน โดยแบบสอบถามแบ่งออกได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 การทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอาหารเพื่อสุขภาพ จำนวน 5 ข้อ เลือกตอบได้หลายข้อ

ตอนที่ 3 การสำรวจพฤติกรรมของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ จำนวน 9 ข้อ ได้แก่ เหตุผลในการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ (เลือกตอบได้หลายข้อ) ปัจจัยที่มีผลต่อการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ คุณประโยชน์ที่ต้องการจากอาหารเพื่อสุขภาพ (เลือกตอบโดยเรียงลำดับ 3 ลำดับตามความสำคัญ) ความถี่ในการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ ค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ โดยเฉลี่ยต่อครั้ง อาหารเพื่อสุขภาพประเภทใดที่ท่านนิยมรับประทานมากที่สุด (เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว) สถานที่ที่ท่านเลือกซื้อหรือรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพเป็นประจำ ปัญหาที่ท่านพบในการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ (เลือกตอบโดยเรียงลำดับ 3 ลำดับตามความสำคัญ) และการสอบถามถึงปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้พิจารณาเลือกซื้ออาหารเพื่อสุขภาพ (ลิเคิร์ตสเกล 7 ลำดับ) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลผลดังนี้ (กฤษทวี เวชสาร, 2545)

สำคัญน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
สำคัญน้อย	ให้ 2 คะแนน
สำคัญค่อนข้างน้อย	ให้ 3 คะแนน
สำคัญปานกลาง	ให้ 4 คะแนน
สำคัญค่อนข้างมาก	ให้ 5 คะแนน
สำคัญมาก	ให้ 6 คะแนน
สำคัญมากที่สุด	ให้ 7 คะแนน

จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายแบบอิงเกณฑ์เพื่อกำหนดลักษณะความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

สำคัญน้อยที่สุด	1.00 – 1.50
สำคัญน้อย	1.51 – 2.50
สำคัญค่อนข้างน้อย	2.51 – 3.50
สำคัญปานกลาง	3.51 – 4.50
สำคัญค่อนข้างมาก	4.51 – 5.50
สำคัญมาก	5.51 – 6.50
สำคัญมากที่สุด	6.51 – 7.00

ตอนที่ 4 การสำรวจข้อมูลผู้บริโภคอาหารเพื่อสุขภาพจากงาจี๊ม่อน จำนวน 5 ข้อ ได้แก่ ความสนใจที่จะรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจากงาจี๊ม่อน เคยรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจากงาจี๊ม่อนหรือไม่ เหตุใดท่านจึงรับประทานหรือเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจากงาจี๊ม่อน ปัญหาที่ท่านพบในการรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจากงาจี๊ม่อน การทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับงาจี๊ม่อน

ตอนที่ 5 การสำรวจแนวทางการพัฒนาอาหารเพื่อสุขภาพจากงาจี๊ม่อน มีคำถาม 2 ข้อ

ข้อที่ 1 ความคิดเห็นต่อการนำงาจี๊ม่อนไปพัฒนาหรือใช้เป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์อาหาร (ให้คะแนนตามความสนใจแบบลิเคิร์ตสเกล 5 อันดับ) ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนและแปลผลดังนี้

สนใจน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน
สนใจน้อย	ให้ 2 คะแนน
สนใจปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
สนใจมาก	ให้ 4 คะแนน
สนใจมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน

จากนั้นนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาแปลความหมายแบบอิงเกณฑ์เพื่อกำหนดลักษณะความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 5 อัตราภาคชั้น โดยมีความกว้างของอัตราภาคชั้นเท่ากัน

ความกว้างของอันตรภาคชั้น	=	$\frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนอันตรภาคชั้น}}$
โดยที่	พิสัย = ค่าสูงสุด - ค่าต่ำสุด	
แทนค่า	ความกว้างของอันตรภาคชั้น	= $(5-1) / 5$
		= <u>0.80</u>
ดังนั้นจึงได้ค่าเฉลี่ย	สนใจน้อยที่สุด	1.00 - 1.80
	สนใจน้อย	1.81 - 2.60
	สนใจปานกลาง	2.61 - 3.40
	สนใจมาก	3.41 - 4.20
	สนใจมากที่สุด	4.21 - 5.00

ข้อที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อคุณสมบัติต่าง ๆ ในอาหารเพื่อสุขภาพ

โดยมีเกณฑ์การตอบ 5 ระดับตามคาโนโมเดล

3.3.3 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ทำการทดสอบความแม่นยำน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรงจากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา นักวิชาการ เป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (content validity) และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (wording) เมื่อได้รับการยอมรับแล้ว ก็นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดสอบก่อน (pre-test) กับกลุ่มตัวอย่าง 40 คน (ร้อยละ 10 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด) เพื่อทดสอบความเข้าใจและความถูกต้องสมบูรณ์ของคำถาม จากนั้นจึงนำแบบสอบถาม 40 ชุดที่ได้จากการทดสอบมาหาค่าความน่าเชื่อถือ (reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha) ได้ผลความเชื่อมั่นของแบบสอบถามในส่วนของปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้พิจารณาเลือกซื้ออาหารเพื่อสุขภาพ 0.891 ความคิดเห็นในกรณีที่มีการนำงาช้างมือนไปพัฒนาหรือใช้เป็นส่วนผสมในผลิตภัณฑ์อาหารชนิดต่าง ๆ 0.874 โดยหากค่า alpha เข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีความเชื่อถือมาก (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2551) แล้วนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นและให้ได้ใจความตรงกับเนื้อหาที่ต้องการมากขึ้น

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามที่ได้รับจะถูกนำมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และตีความโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาประกอบการอภิปราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์มีดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) ซึ่งได้แก่ จำนวน ร้อยละ ระดับคะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อแจกแจงและอธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูล

2. สถิติเชิงอนุมาน (inference statistics)

2.1 เพียร์สัน ไค-สแควร์ (Pearson chi-square) กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามกับพฤติกรรมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ ได้แก่ ความถี่ในการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ ค่าใช้จ่ายในการรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพโดยเฉลี่ยต่อครั้ง และประเภทอาหารเพื่อสุขภาพที่นิยมรับประทานมากที่สุด

2.2 แมคนีมาร์ ไค-สแควร์ (McNemar chi-square) กำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจต่อการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพจากงานวิจัยนี้กับข้อมูลด้านคุณประโยชน์ของงาขี้ม้อน

2.3 การวิเคราะห์ปัจจัย (factor analysis) โดยใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่สำคัญในการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคจำนวน 15 ปัจจัย

2.4 การวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าด้วยแบบจำลองคานอ (Kano's model) โดยใช้วิเคราะห์ความต้องการของผู้บริโภคต่อผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพจำนวน 8 หน้า

3.5 สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัยและรวบรวมข้อมูล

3.5.1 สถานที่ที่ใช้ในการดำเนินงานวิจัย

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

3.5.2 สถานที่รวบรวมข้อมูล

สถานศึกษา ได้แก่ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โรงเรียนวัดโนนทัยพยับ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สถานที่ออกกำลังกาย ได้แก่ สวนสุขภาพ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ลานเดินแอโรบิกห้างเทสโก้โลตัส สาขาคำเที่ยง และสาขาหางดง แหล่งชุมชนหลังมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ร้านจำหน่ายสินค้าเพื่อสุขภาพ

3.6 ระยะเวลาในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 5 เดือน ตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ.2554 ถึง เดือนเมษายน พ.ศ.2555